

Betydning har. Det er bestandig det, jeg vender tilbage til; den store Indvending, som jeg har at gøre mod de andre Forslag, som ere stillede, er, at naar Rigsdagen gaaer ind paa dem, saa vedtager Rigsdagen Noget, som ingen Betydning har, og det er deri, jeg seer det Farlige. Den ærede Rigsdagsmand endte forøvrigt med, at han ikke lagde stor Vægt paa Forslaget; det glæder mig meget; thi jeg lægger overordentlig stor Vægt paa, at det ikke bliver vedtaget.

Sjæberning: Jeg maa oprigtig tilstaae, at naar det Forslag, som her er Spørgsmaal om, skulde blive antaget, saa lægger jeg overordentlig stor Vægt paa, at netop den sidste Deel deraf antages. Jeg begriber meget godt, at man vil undgaae dette, men jeg lægger overordentlig stor Vægt derpaa, og jeg skal forsøge at godtgjøre, at denne Deel af Forslaget har sin fulde Berettigelse. Naar det ærede Medlem, der sidst talte, sagde, at Sammenligningen med, at naar vi til Krigsministeriet f. Ex. havde bevilget Rug, Byg, Havre etc., beregnet til en vis Priis, og vi, naar disse Artikler senere gif høiere, maatte give Mere, ikke kunde gjælde her, da tager det ærede Medlem feil. Vi bevilge her Monarchiet, som en Ting, det vil sige, en Ting, som kræver en vis Udgift for at bestaae; det er det Samme, som om vi bevilgede et vist Quantum Halm, et vist Quantum Havre o. s. v.; naar nu denne Ting, Monarchiet, bliver dyrere, saa maae vi give mere til dens Opretholdelse. Vi have heller ikke Herredømme over Prisen paa Rug, Byg eller Havre; naar Frembringerne kræve en større Priis derfor, end vi have beregnet, saa maae vi give den, og det er den samme Ret, som Rigstraadet har ligeoverfor os. — Naar Rigstraadet kræver Mere til Monarchiet, og vi have bevilget Monarchiet som en Ting — som et vist Quantum Rug — saa er denne Ting, dette Quantum Rug blevet dyrere, og saa maae vi betale det dyrere. Forholdet er accurat eens i begge Tilfælde; vi bevilge en Ting med en rundelig Sum, og naar Tingen bliver dyrere, saa maa Summen ogsaa vore. Jeg troer, at jeg paa den Maade

rigtig har forstaaet det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad).

Det ærede Medlem fra Odense (Schovelin) og Ministeren med ham meente, at vi ikke havde Berettigelse til at bevilge de her omhandlede Udgifter som „ordinaire og extraordinaire“, fordi det kommende Rigstraad skulde afgjøre det; men det er netop Noget, som Rigstraadet ikke skal afgjøre. — Det første Rigstraad faaer fra Regjeringen et Normaloverslag, kun støttet til de ordinaire Udgifter, alt det Øvrige, hele Resten forlanges extraordinairt. Det er i denne Bestemmelse, at vi have en Garanti for, at der i Mellemtiden ikke finder Dofselhed Sted i Finantsforvaltningen, og vi sige hverken mere eller mindre ved denne Bevilling; vi fastholde den grundlovmæssige Bestemmelse, at det af Regjeringen første Gang for Rigstraadet foreslagte Normalbudget ikke maa omfatte mere end de ordinaire Statskrav, hvorimod alt det Øvrige kan kun forelægges Rigstraadet som extraordinairt; og naar vi derfor overhovedet skulle nævne nogen Sum, saa er dette den simpleste Maade at bevilge den paa. Jeg kommer ellers stadig tilbage til det Simple og Ligefremme, som jeg foreslog ved Finantslovens første Behandling, og det er at tage den sidste Deel af § 6 reent væk — lade den fuldkommen forsvinde. Det Næstsimple er at tage, hvad den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds (Schovelin) har foreslaaet, et Forslag, som iøvrigt ikke staaer i ringe Modsigelse med hans egne Principer — men det gjør ikke noget Væsentligt. — Det ærede Medlem sagde nemlig, at hvad der var fastsat ved en positiv Lov, det behøve vi her ikke at repetere; men han gjør jo ikke Andet end repetere, hvad der er fastsat ved en positiv Lov, idet han foreslaaer at sætte ind i Finantsloven, at det Beløb, hvormed de for hele Monarchiet fælles Udgifter maatte overskride de fælles Indtagter, skal udredes efter Forholdstallene 60, 23 og 17, Noget, som jo er forfatningsmæssigt bestemt, og hans Forslag er saaledes kun Extract-Ogentagelse af Forfatningslovens Bestemmelse, og hans Tilføining kan altsaa meget godt undværes. Men naar det ærede Medlem siger, at vor Bevilling